

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu S.J.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 16 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 18 czerwca 2025 r. S.J. (dalej: „skarżąca”) wniosła protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Skarżąca, kwestionując prawidłowość wyniku wyborów, wniosła o ponowne pełne przeliczenie głosów we wszystkich okręgach wyborczych na terenie kraju, gdyż jej zdaniem w trakcie wyborów doszło do szeregu nieprawidłowości, takich jak: zamiana liczby głosów oddanych na dwóch kandydatów, używanie przez wielu

członków komisji wyborczych niesprawdzonej, pochodzącej z nieznanego źródła aplikacji elektronicznej o nieujawnionej w pełni funkcjonalności, nadużycie prawa poprzez tworzenie komitetów wyborczych, które nie zgłaszały kandydata na prezydenta RP, ale wskazywały kandydatów na członków obwodowych komisji wyborczych, powiązanych z partią [...] oraz przyrost głosów nieważnych, przy jednoczesnym spadku głosów oddanych na kandydata [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

- 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;
- 2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb. protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie. Stosownie do treści art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych. Jednocześnie niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

Stosownie do brzmienia art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty wskazując dowody, na których je opiera.

Termin do wnoszenia protestów przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP rozpoczyna swój bieg od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, a zatem został on wniesiony w terminie.

Skarżąca nie przedstawiła ani nie przywołała dowodów potwierdzających, że doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości i, że miało to wpływ na wynik wyborów. Zarzuty skarżącej opierają się na ogólnym przypuszczeniu nieznajującym potwierdzenia w dowodach. Oznacza to, że rozpatrywany protest wyborczy ma charakter abstrakcyjny. Skarżąca nie sprecyzowała również na czym dokładnie wskazywane przez nią działania polegały i jaki miały wpływ na przebieg głosowania czy też ustalenie wyniku wyborów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest przy tym stanowisko, że protest wyborczy nie może stawiać zarzutów co do potencjalnych jedynie naruszeń prawa wyborczego (np. postanowienie SN z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19).

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]